

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 634/2026
04.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Тиосављевића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Новом Пазару Кв 227/26 од 04.05.2026. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Тиосављевића, поднет против правноснажног решења Основног суда у Новом Пазару Кв 227/26 од 04.05.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Пазару Кппд 6/26 од 02.05.2026. године према окривљеном АА, на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 1) и 3) и члана 498. ЗКП, одређен је притвор, у трајању до 30 (тридесет) дана, због постојања основане сумње да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, а који притвор се окривљеном рачуна од 02.05.2026. године.

Решењем Основног суда у Новом Пазару Кв 227/26 од 04.05.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Тиосављевића, изјављена против првостепеног решења.

Против правноснажних решења Основног суда у Новом Пазару Кв 227/26 од 04.05.2026. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Тиосављевић, без навођења законског основа у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање, уз обавезу да се жалба браниоца разматра као дозвољена и да се притвор преиспита у складу са законом.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен, док у односу на повреду одредбе члана 36. Устава РС и члана 5. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, нема прописан садржај.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), те да се у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, у поднетом захтеву, не опредељује конкретно ниједну повреду закона, која сходно цитираној одредби члана 485. став 4. ЗКП представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, а у образложењу захтева истиче да побијано решење не садржи довољне и конкретне разлоге у погледу постојања основа за одређивање притвора из члана 211. ЗКП, да нису наведене околности које указују на опасност од бекства и понављања кривичног дела, као и да суд није образложио због чега применом блажих мера - из члана 188. ЗКП, не би могло бити обезбеђено присуство окривљеног током поступка.

По оцени Врховног суда, изнетим наводима бранилац оспорава довољност и квалитет разлога датих у образложењу побијаног решења другостепеног суда односно указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред овога, наводима да је побијаним решењем, услед неадекватног вредновања околности које се односе на здравствено стање окривљеног, повређено његово право на здравље и живот из члана 10. ЗКП, бранилац суштински оспорава правилност чињеничних закључака и оцену околности од значаја за одлучивање о притвору, што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) у вези члана 188. и 211. ЗКП и повреда одредбе члана 440. у вези члана 10. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то је Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у овом делу, оценио недозвољеним.

Преосталим наводима захтева, бранилац указује да је у правној поуци побијаног другостепеног решења наведено да против тог решења није дозвољена жалба, чиме је, по његовом ставу, окривљеном повређено право на правно средство прописано чланом 36. Устава РС и чланом 5. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Међутим, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или ускраћивања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људских права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, која су зајамчена Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Како бранилац окривљеног уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то по оцени Врховног суда поднети захтев браниоца окривљеног АА, у делу у коме је поднет због повреде члана 36. Устава РС и члана 5. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, нема прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у односу на део захтева који је оцењен недозвољеним, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП у односу на део захтева који нема прописан садржај, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић